

Patru șoricei ghiduși

Emilia Plugaru

Înhămați la o căruță
Meșterită din dovleac,
Încărcată până-n vârf
Cu felii de cozonac,

Patru șoricei ghiduși,
De cum zorii se ivesc,
Cântând vesel, chiuind,
La vânzare se pornesc.

Tot mergând, din când în când,
Se opresc pe loc și tac,
Tare-ar vrea să se înfrupte
Cu felii de cozonac.

O felie mică, mică
Pentr-un șoricel micuț...
Dar păpând nici nu observă
Când li-i carul gol-goluț.

Iar acum ce să mai facă?
Vine somnul peste ei.
Stau în car și dorm sătuli
Patru șmecheri șoricei.

Se trezesc și iar li-i foame,
Ce-ar putea să roadă oare?
Își rod carul din dovleac,
N-au nici bani, nici de mâncare.

Morala:
De la ziua cea de mâine
Nu gândești măcar un pic
Vei rămâne fără pâine,
Vei trăi fără... nimic.